
Generalsekretæren svarer:

KORRESPONDANSER

HARRY MARTIN SVABØ

Den norske lægeforening

Legeforeningen er sterkt bekymret over at økonomien i utdanningsfondene, og spesielt i Utdanningsfond III, er blitt svekket. For å sikre finansieringen av helt sentrale og prioriterte deler av legers videre- og etterutdanning har Legeforeningen de siste årene måttet gjennomføre flere tiltak for å begrense uttakene fra fondene og for å forbedre inntektssiden. Utdanningsfond I har på grunn av dette som mål å komme i balanse i 2002. Dette krever foreløpig nedskjæringer som ikke bare rammer sykehusleger, men også leger i primærhelsetjenesten. For Utdanningsfond II og III, ble det satt i verk tiltak allerede i 1995. Begge fondene hadde da negativ utvikling og ville tømmes innen få år fordi tilførselene av midler siden 1993/94 ikke har vært tilstrekkelig i forhold til det økende behovet.

Etter 1996 har fondene utviklet seg forskjellig. Dette skyldes blant annet lavere rekruttering til primærhelsetjenesten, noe som har ført til mindre uttak fra Utdanningsfond II enn forventet. For Utdanningsfond III har situasjonen vært motsatt. Økningen i antall assistentlegestillinger etter 1996 har ført til økte uttak fra Utdanningsfond III. Dersom man lykkes med å rekruttere 600 leger til primærhelsetjenesten i forbindelse med fastlegeordningen, vil situasjonen for Utdanningsfond II også om kort tid være annerledes enn den er i dag. Det er derfor nødvendig å opprettholde en viss reserve i dette fondet for å møte en økning i antall utdanningskandidater. Det har ikke vært Legeforeningens mening at offentlig ansatte og privatpraktiserende leger skal forskjellsbehandles når det gjelder muligheter for utdanning. Man må imidlertid huske at en privatpraktiserende lege er sin egen arbeidsgiver og må betale sin egen utdanning. Dette var også utgangspunktet for fondsetableringen i sin tid.

Det hadde vært uansvarlig av fondsutvalget for Utdanningsfond III ikke å gjøre de innstramminger som trådte i kraft 1.1. 2000. Uten disse ville fondet om kort tid vært tomt med betydelige konsekvenser for utdanningskandidatene. Selv om støtten nå er redusert, vil utdanningskandidatene få dekket mesteparten av kostnadene sine.

Legeforeningen mener ikke at dette er godt nok. Spesialistutdanningen er en nasjonal forpliktelse og kostnadene må dekkes via virksomhetenes budsjetter.

Legeforeningen er bekymret for at ferdige spesialister får svekket sin etterutdanning gjennom innstramningene i Utdanningsfond III. Høyt kvalifiserte og godt oppdaterte spesialister er nødvendig også for å drive en god spesialistutdanning. Legeforeningen vil derfor i vårens forhandlinger prioritere fondsøkonomien og spesielt Utdanningsfond III.

Legeforeningen har imidlertid alltid hevdet at grunnlaget for legers videre- og etterutdanning også hviler på den enkelte leges profesjonelle ansvar og en kollegial dugnadsånd. Dette er også nedfelt i legeetikken. Også av faglige grunner er det nødvendig at legers videre- og etterutdanning er profesjonens ansvar. Legeforeningen håper at legene fortsatt støtter opp om et videre- og etterutdanningssystem hvor legeprofesjonen selv tar medansvar. Sentralstyret vil arbeide aktivt for å gi dette gode rammevilkår og en stabil finansiering.

Publisert: 30. mars 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.